

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111227548
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111227548.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Ota Jurča vo veci žalobcu Bytového podniku mesta Košice, s.r.o. , Košice, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovanej R. R., nar. XX.X.XXXX, naposledy T. P., Š. XX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová, o 239, 78 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 13C/76/2012-30 zo dňa 15.10.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 239,78 € do 3 dní po právoplatnosti rozsudku titulom nedoplatku na vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním. V prevyšujúcej časti žalobu (o úrok z omeškania) zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že účastníci konania 19.2.2007 uzavreli zmluvu o nájme sociálneho bývania, ktorou došlo k predĺženiu nájmu na dobu určitú od 23.1.2008 do 22.7.2008. Na základe vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním bytu za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008 žalovaná mala vyčíslený nedoplatok vo výške 345,13 €. Toto vyúčtovanie prevzala 26.5.2009. V predmetnom byte žalovaná bývala až do 27.10.2010, kedy nastúpila na výkon trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z § 685 ods. 1 OZ, § 686 os. 1 OZ, § 696 ods. 2 OZ a § 697 OZ, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná uzavrela nájomnú zmluvu so žalobcom na byt č. 2 na ul. J. Č.. X R. P., tento užívala v roku 2008, bolo jej doručené vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2008, z ktorého jej vznikol nedoplatok vo výške 345,13 €, časť z tohto nedoplatku uhradila, avšak zostala dlžná čiastka 239,78 €. Z uvedeného dôvodu zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zvyšok nedoplatku vo vyúčtovaní za rok 2008 vo výške 239,78 €.

Vychádzajúc z § 697 OZ mal za to, že žalobcovi by prináležal poplatok z omeškania, keďže však žalobca si poplatok z omeškania neuplatnil v predmetnom konaní, ale uplatnil si nárok na zaplatenie úroku z omeškania, tento nárok nepovažoval za dôvodný, a v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok vo výroku, ktorým v časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť úrok z omeškania a aby mu bola priznaná náhrada trov konania. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že nájomná zmluva medzi účastníkmi konania bola uzavretá 19.2.2007, v skutočnosti ako to vyplýva z listinného dôkazu, táto bola uzavretá 19.12.2007, mala časové obmedzenie od 23.1.2008 do 22.7.2008 a žalovaná tento byt užívala aj po jej účinnosti až do 31.5.2010. Mal za to, že súd správne posúdil povinnosť žalovanej v celom rozsahu uhradiť nedoplatok z vyúčtovania za celý rok 2008, avšak nesprávne vyhodnotil povinnosť uhradiť príslušenstvo dlhu, a to úrok z omeškania. Žalovaná bola nájomcom bytu iba do 22.7.2008, preto vychádzal zo skutočnosti, že v čase vyhotovenia vyúčtovania už nájomcom nebola, preto mu vzniklo iba právo na úrok z omeškania. Mal za to, že pomer úspešnosti s ohľadom na nepriznanie trov konania súd nesprávne posúdil, nakoľko istina bola v celom rozsahu priznaná a príslušenstvo aj keby súd prihliadol na výšku, či už poplatku z omeškania alebo z úroku omeškania, by bolo nepomerne nižšie ako istina. Preto súd mal žalovanú zaviazat' na úhradu aj trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Výrok rozsudku, ktorým v časti bolo žalobe vyhovené, nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný (§ 206 ods. 2 O.s.p.), preto nemohol byť v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods.1,3 O.s.p. a rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Teda svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne vtedy, ak zo skutočností dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov odvolanie žalovanej nemožno považovať za dôvodne podané, pretože súd prvého stupňa pri rozhodovaní vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplývali, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p. Súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho aplikoval, správne ho vyložil a správne ho na daný skutkový stav aplikoval.

Ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do 5 dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania (§ 697 OZ).

Citované zákonné ustanovenie upravuje právne následky nezaplatenia nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu. Nájomca nie je v omeškaní s úhradou za plnenia spojené s užívaním bytu pred vykonaním vyúčtovania týchto platieb; pred vyúčtovaním táto úhrada totiž ešte nie je splatná a prenajímateľovi nevzniká nárok na poplatok z omeškania (R 68/1974).

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania vo veci samej bol žalobcom uplatnený nárok na zaplataenie nedoplatku vyčísleného pri vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním bytu za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008. Súd prvého stupňa žalobcom uplatnený nárok takto aj posúdil. Je teda zrejmé, že pokiaľ nárok vo veci samej bol posúdený ako nedoplatok za plnenia poskytované s užívaním bytu, správne súd prvého stupňa postupoval, pokiaľ v prípade omeškania so zaplataením tohto dlhu vychádzal z cit. § 697 OZ, ktorý výslovne ustanovuje, že prenajímateľ má právo na zaplataenie poplatku z omeškania.

Keďže žalobca si neuplatnil nárok na zaplataenie poplatku z omeškania, správne súd prvého stupňa rozhodol, pokiaľ zamietol žalobu o zaplataenie úroku z omeškania, ktorý by mu prináležal v prípade omeškania iného dlhu než je nedoplatok na úhrade za plnenia poskytované s užívaním bytu, pretože úrok z omeškania si možno uplatniť vo všetkých ostatných prípadoch, kde zákon neuprednostňuje poplatok z omeškania, resp. použitie ust. § 517 ods. 2 OZ prichádza do úvahy iba v prípade, ak dlžník nie je povinný platiť poplatok z omeškania.

V danom prípade zákon výslovne ustanovuje, že v prípade nedoplatku nájomného a úhrad spojených s bývaním veriteľovi prináleží nárok na poplatok z omeškania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže žalobca si neuplatnil nárok na zaplataenie poplatku z omeškania, ale na zaplataenie úroku z omeškania, odvolací súd má za to, že správne rozhodol súd prvého stupňa, keď v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Keďže odvolací súd považuje za správne aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, pretože čiastočný úspech vo veci zakladá nárok buď na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na rozhodnutie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ako už bolo vyššie uvedené, rozsudok v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o trovách konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania by mal účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade žalovaná, tejto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej nemohli byť priznané, žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods.9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.